

fra, at naar man planlægger en Bygning, tager man Hensyn til, hvor stort et Antal Mennesker der skal være i denne Bygning. Naar Arkitekten og Ingeniøren skulle ud-kaste Planen til Anlægget ved Bregninge, maa de dog have opgivet af Direktionen, til hvor mange Alumner der skal beregnes Plads, ikke alene for Økonomibygningens Vedkommende, men for Sovebygningen, Undervisningsbygningen, Arbejdsbygningen o. s. v. Naar de altsaa lægge deres Plan efter et Antal af 600 Alumner, maa de i deres Beregninger kunne vise, om der kan eller ikke kan bygges for det bevilgede Beløb. Det, vi forlange af Ministeren, er altsaa, at der fremkommer en Udtalelse — som jeg unægtelig troede var ganske overflødig — gaaende ud paa, at Ministeren vil sørge for, at der her bliver bygget for 600 Alumner, thi det er ikke noget, som kan komme drattende bag efter, saaledes at man først kan bygge til 550 og bag efter til 600. Nej, man maa lægge Planen og Tegningen saaledes, at der er Rum og Bekvemmeligheder til de 600 Mennesker, paa hvilke Lovforslaget lyder. Jeg kan derfor aldeles ikke forstaa hverken den ærede Ministers Tone eller den ærede Ministers Modvilje mod at afgive en supplerende Erklæring som denne. Den højtærede Minister har jo afgivet en Erklæring om, at det ikke vil blive tilladt, at der optages et yderligere Laan til Forøgelse af Byggekapitalen, men hvad har den højtærede Minister imod at erklære, at Anstalterne ville blive planlagte og gennemførte saaledes, at de komme til at rumme 600 Alumner? En saadan Erklæring vil i Virkeligheden være af Betydning for Sagens hurtige Fremme, der sikkert ligger Ministeren lige saa varmt paa Sinde som Udvalget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg mener, at det er noget, som følger af sig selv, at naar jeg modtager et Lovforslag, hvori der staar, at der skal opføres en Bygning til 600 Alumner, sørger jeg for, at Planen bliver lagt efter de 600 Alumner. Jeg anser det slet ikke for nødvendigt at afgive nogen Erklæring i saa Henseende. Naar imidlertid den ærede Ordfører forlanger det, kan jeg godt afgive den Erklæring, at Anstalten skal blive planlagt efter 600 Pladser. Derimod kan jeg virkelig ikke paa Forhaand erklære, hvorledes Bygningsregnskabet endelig vil stille sig. Alt, hvad jeg kan sige, er, at jeg tror, at Pengene ville slaa til, og at der skal blive gjort

alt, hvad der kan gøres, for at de kunne slaa til.

R. Claussen: Jeg tror, at den Diskussion, som nu er ført, tilfulde har godtgjort, at der ikke har været tilstrækkelig Tid for Udvalget til at forberede dette store Arbejde. Da vi havde det sidste Lovforslag om de Kellerske Anstalter for, tog det endogsaa et Par Aar, idet det blev forhandlet gennem to, tre Samlinger, og at man nu paa fjorten Dage iler en saadan Sag igennem, tror jeg, er meget uheldigt. Da jeg imidlertid kan forstaa, at det Ændringsforslag, jeg har stillet, ikke har vundet Naade for nogens Øjne, vil det næppe kunne være forsvarligt, at jeg fastholder det. Det var jo dog ellers fra først af Direktionens Mening at udvide Anstalterne ved Lillemosegaard og Karens-Minde. Hvad denne sidste angaar, er den jo ogsaa tilstrækkelig med Hensyn til Sundhedsforholdene, idet den ligger ud imod Kallebodstrand, saa at den Grund kan der ikke indvendes noget derimod. Den hurtigste Maade at faa Sagen gennemført paa vil ogsaa være at udvide disse Anstalter til lige saa mange Pladser, som der er foreslaaet her i Loven, og det vilde kunne gøres med en langt ringere Bekostning. Da det imidlertid, som sagt, ikke har fundet Tilslutning fra nogen Side, tillader jeg mig at tage mit Ændringsforslag tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslag Nr. 2 er taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold.) Det er altsaa bortfaldet.

Th. Nielsen: Det er ikke ofte, man bliver saa glad, som jeg blev, da jeg saa, at der var Flertal i Udvalget for en bestemt Plads, og at der var Udsigter til at faa denne Sag gennemført i Aar, hvilket vi vistnok alle, hvilket Parti vi end tilhøre, ønske. Jeg maa derfor meget beklage det Spor, som Diskussionen nu er kommen ind i, navnlig med Hensyn til Løfter; thi det lille Ordskifte, som man nu er kommen ind i i yderste Øjeblik, kan maaske faa den Virkning, at hele Lovforslaget strander. Dette tror jeg, at alle Parter og ogsaa Udvalget i sin Helhed ville være tilfredse med. Da vi vare ude paa de Kellerske Anstalter, saa vi, hvilken Velgøring de ere for de Stakler, som blive plejede der paa bedste Maade. Jeg tror, at vi alle have Hjertelag for dem og ønske Pladsen udvidet til alle dem, der trænge til at komme under en saadan kyndig